

UTRIKESUTSKOTTETS BETÄNKANDE 11/2004 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om Finlands ekonomiska zon samt vissa lagar som har samband med den

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 27 april 2004 en proposition med förslag till lag om Finlands ekonomiska zon samt vissa lagar som har samband med den (RP 53/2004 rd) till utrikesutskottet för beredning.

Utlåtande

I enlighet med riksdagens beslut har lagutskottet (LaUU 13/2004 rd) och miljöutskottet (MiUU 19/2004 rd) lämnat utlåtande om saken. Utlåtandena ingår som bilaga till betänkandet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- enhetschef Marja Lehto, lagstiftningsråd Sari Mäkelä och lagstiftningssekreterare Veera Pedersen, utrikesministeriet
- äldre regeringssekreterare Timo Turkki, försvarsministeriet
- äldre regeringssekreterare Ritva Torvinen, jord- och skogsbruksministeriet
- kanslichef Elisabeth Naucélér, Ålands landskapsregering
- chef för juridiska avdelningen Tomi Vuori, Staben för gränsbevakningsväsendet, inrikesministeriet
- avdelningsdirektör Hannu Grönvall, Havsforskningsinstitutet.

Dessutom har miljöministeriet och kommunikationsministeriet lämnat skriftliga utlåtanden.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att det stiftas en lag om Finlands ekonomiska zon.

Den ekonomiska zonen skall bestå av ett havsområde som gränsar direkt till det finska territorialvattnet och om vars yttre gräns överenskommelse har träffats med de berörda staterna. Den ersätter den nuvarande fiskezonen och kontinentalsockeln. I den ekonomiska zonen kommer Finland att i huvudsak utöva samma rättigheter som i fråga om den nuvarande fiskezonen och kontinentalsockeln. Vid sidan om dessa rättigheter är det meningen att Finland

även skall ha rätt till annat ekonomiskt utnyttjande av och annan utforskning i den ekonomiska zonen. Finland ska dessutom i enlighet med folkrätten ha jurisdiktion i fråga om skyddet av den marina miljön och den marinvetenskapliga forskning som bedrivs i den ekonomiska zonen. I den ekonomiska zonen ska Finland också ha exklusiv rätt att uppföra och använda samt lämna samtycke till att uppföra och använda konstgjorda öar och vissa andra anläggningar och konstruktioner samt att reglera uppförandet och användningen av dessa.

I propositionen ingår dessutom förslag till lagar om ändring av 14 lagar som har samband med lagen om Finlands ekonomiska zon. Lagen om Finlands fiskezon och lagen om kontinentalsockeln föreslås bli upphävda.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft två månader efter att de har antagits och blivit stadfästa.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmän motivering

Med hänvisning till propositionen och övrig utredning finner utskottet propositionen behövlig och ändamålsenlig. Utskottet tillstyrker lagförslagen, men med följande anmärkningar och ändringsförslag.

Syftet med propositionen är att inrätta en ekonomisk zon som ersätter den nuvarande fiskezonen och kontinentalsockeln. Den ekonomiska zonen avser enligt definition i Förenta Nationernas havsrättskonvention (FördrS 49—50/1996, nedan havsrättskonventionen) zonen mellan territorialhavet och det fria havet. I Finska viken och Bottniska viken sträcker sig den föreslagna ekonomiska zonen fram till mittlinjen, alltså den linje som genom fördrag överenskommits med respektive grannstater. Zonen ligger på den finska kontinentalsockeln och täcker nästa helt den nuvarande fiskezonen.

Den ekonomiska zonen omfattar såväl vattenområdet som havsbottenområdet. I motsats till territorialhavet ingår den ekonomiska zonen inte i finska statens territorium. Enligt havsrättskonventionen har kuststaten begränsade befogenheter inom den ekonomiska zonen. Kuststaten har suveräna rättigheter att utforska och ekonomiskt exploatera zonen och dess naturtillgångar och därtill rätt att vidta vissa åtgärder för att skydda och bevara den marina miljön och att övervaka marinvetenskaplig forskning. Kuststaten har också rätt att i zonen uppföra konstgjorda öar, anläggningar och konstruktioner. Med begränsningarna i havsrättskonventionen har kuststaten också befogenheter gentemot utländska fartyg som navigerar i den ekonomiska zonen.

Utrikesutskottet hänvisar till lagutskottets utlåtande (LaUU 13/2004 rd), där det konstateras att Finland genom lagen om Finlands ekonomis-

ka zon får jurisdiktion i den genom lagen bildade zonen i den mån internationella överenskommelser tillåter det. Att den föreslagna lagen ger den finska straffrätten en något större räckvidd är en lösning som lagutskottet finner såväl överskådlig som ändamålsenlig.

Utrikesutskottet håller också med miljöutskottet som anser (MiUU 19/2004 rd) att en ekonomisk zon är en av de viktigaste lagstiftningsåtgärderna för att förbättra skyddet av Östersjön och säkerheten i sjöfarten. Genom att inrätta en ekonomisk zon kan Finland inom ramen för havsrättskonventionen utsträcka sin jurisdiktion i skyddet av den marina miljön utanför sina territorialvatten. En ekonomisk zon förbättrar således Finlands möjligheter att vara aktiv i skyddet av den marina miljön. Miljöutskottet påpekar att möjligheten att effektivare övervaka fartygstrafiken minskar de avsiktliga utsläppen av slagvatten i havet, när finländska myndigheter har bemyndigande att vidta åtgärder också inom den ekonomiska zonen.

Regeringen framhåller i propositionsmotiven (s. 10/II) att inrättandet av den ekonomiska zonen inte påverkar uppdelningen av lagstiftningsbehörigheten mellan riket och landskapet Åland i den ekonomiska zonen. Riket och Ålands landskapsregering har förhandlat om frågan i enlighet med självstyrelselagen för Åland (1144/1991), närmare bestämt 2 § 2 mom. och motiveringen till det. Som det framgår av en utredning till utskottet och propositionsmotiven har landskapet Åland i dagsläget inga befogenheter i Finlands fiskezon och på kontinentalsockeln, de två områden Finlands ekonomiska zon territoriellt sett huvudsakligen skulle bestå av. Regeringens hållning i propositionen, att riket har lagstiftningskompetens i den ekonomis-

ka zonen, anser utrikesutskottet vara helt motiverad.

Detaljmotivering

1. Lag om Finlands ekonomiska zon

6 och 7 §. Lagutskottet kommenterar i sitt utlåtande (LaUU 13/2004 rd) den föreslagna 16 § i lagen om Finlands ekonomiska zon. Paragrafen tillämpas på vissa förseelser enligt lagen om Finlands ekonomiska zon. Enligt 2 punkten straffas den som uppsåtligt eller av oaktsamhet handlar i strid med villkoren i ett beslut som avses i 6 eller 7 §. Men 7 § ger inga uttryckliga befogenheter att villkora beslut som avses i paragrafen. Därmed blir, menar lagutskottet, kriminaliseringen av villkorsbrott problematisk. Om det är meningen att ett beslut enligt 7 § ska kunna villkoras, bör en bestämmelse om detta tas in i paragrafen på samma sätt som i 6 § 3 mom., anser lagutskottet. Visserligen är den sistnämnda bestämmelsen enligt lagutskottet inte helt lyckad med avseende på exakthetskravet, eftersom de eventuella villkorens räckvidd i sak är synnerligen löst angiven genom det lakoniska konstaterandet att villkoren ska "anses nödvändiga med tanke på säkerhet och allmänt intresse". Utskottet menar att bestämmelsen så vitt möjligt bör preciseras genom att villkoren exempelvis begränsas till sådana som är absolut nödvändiga för rikets säkerhet eller för att rättigheterna enligt lagen om Finlands ekonomiska zon ska kunna tillgodoses.

Utrikesutskottet föreslår en kompletterande skrivning i 6 § 3 mom. och 7 § 3 mom. i lagen om Finlands ekonomiska zon om att villkoren ska vara nödvändiga med tanke på säkerheten eller för att tillgodose rättigheterna enligt nämnda lag. Utskottet påpekar att man enligt motiven till 6 och 7 § vid bedömningen av nödvändiga villkor också ska väga in eventuella synpunkter med anknytning till övervakningen och tryggheten av Finlands territoriella integritet.

11 §. Lagutskottet tar i sitt utlåtande (LaUU 13/2004 rd) också upp den föreslagna 11 § med

bestämmelser om miljöbrott i den ekonomiska zonen. I 1 mom. finns en hänvisning till strafflagens 48 kap. 1—5 §, dvs. brottsrekvisiten för miljöförstöring, grov miljöförstöring, miljöförseelse, miljöförstöring av oaktsamhet och naturskyddsbrott. I 2 mom. åter hänvisas till bestämmelserna om brott mot miljöskyddslagen, avfallsförseelse och naturskyddsförseelse i respektive materiella lagar. Enligt 3 mom. tillämpas på de brott som nämns i paragrafen vad som bestäms i strafflagen om juridiska personers ansvar. Det är enligt lagutskottet inte förenligt med de allmänna principerna för juridiska personers straffbarhet att straffbarheten utsträcks till de i 2 mom. nämnda brotten som endast straffas med böter. Därför föreslår lagutskottet att 11 § 3 mom. i lagförslaget stryks och en bestämmelse med hänvisning till juridiska personers straffbarhet skrivs in i slutet av 1 mom. Utrikesutskottet föreslår att preciseringarna görs.

18 §. Paragrafen handlar om myndigheternas territoriella behörighet. Miljöministeriet har i ett skriftligt yttrande gjort utskottet uppmärksam på att skyddet och bevarandet av den marina miljön hör till kuststatens rättigheter enligt artikel 56 i havsrättskonventionen. Enligt förslaget till lag om Finlands ekonomiska zon tillämpas de centrala miljölagarna i den ekonomiska zonen.

Miljöministeriet konstaterar i sitt yttrande att man vid beredningen av propositionen antog att naturvårdslagens allmänna bestämmelser om lagövervakning också gäller den ekonomiska zonen. Men, säger ministeriet, det har senare visat sig att det vore bäst att reglera frågan i själva lagen om Finlands ekonomiska zon.

Miljöministeriet har som en teknikalitet föreslagit för utrikesutskottet att hänvisningarna till miljöskyddslagen, vattenlagen och avfallslagen i 18 § i lagen om Finlands ekonomiska zon kompletteras med naturvårdslagen. Utrikesutskottet ställer sig bakom förslaget.

21 §. En annan paragraf som lagutskottet tar upp i sitt utlåtande är 21 §. Den innehåller en hänvisningsbestämmelse till tvångsmedel som används med anledning av i lagen om Finlands

ekonomiska zon avsedda brott som begåtts i den ekonomiska zonen. Av propositionsmotiven (s. 24/II) framgår det att en från ett utländskt fartyg i den ekonomiska zonen begången gärning som förorenar den marina miljön bara kan bestraffas med böter enligt artikel 230.1 i havsrättskonventionen. För att denna begränsning inte onödigtvis ska kringskära möjligheterna att för utländska fartygs vidkommande utnyttja straffprocessuella tvångsmedel vid förundersökning, föreslår regeringen (s. 32/II) att lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg (300/1979) kompletteras med en ny 28 b §. Paragrafen tillåter i förekommande fall användning av tvångsmedel enligt straffskalorna i 48 kap. 1—4 § i strafflagen. Lagutskottet finner förslaget helt befogat. Men för att lagstiftningen ska vara tydlig och informativ vore det trots allt på sin plats att det redan av lagen om Finlands ekonomiska zon framgår att det finns en undantagsbestämmelse om användning av tvångsmedel. Därför föreslår lagutskottet en ändring i lagens 21 §. Utrikesutskottet föreslår att lagutskottets ändringsförslag godkänns.

23 §. Lagförslaget 23 § innehåller bestämmelser om behörig domstol. Regeln lyder att alla mål som gäller brott mot lagen om Finlands ekonomiska zon behandlas av Helsingfors tingsrätt. Enligt utredning till lagutskottet kan det bli fråga om några tiotal mål årligen. Med hänsyn till det uppskattade antalet mål och den ekonomiska zonens areal är den föreslagna forumbestämmelsen mindre lyckad, menar lagutskottet. Båda omständigheterna talar för fler behöriga domstolar. Domstolarna kan då bättre bedöma följderna av en gärning som exempelvis lett till förorening av den marina miljön i och med att de eventuellt känner till gärningsplatsen och dess närmiljö från tidigare mål. En gärning som ska bedömas straffrättsligt kan också ingå i en händelsekedja för vilken ska avges sjöförklaring enligt sjölagen (674/1994).

Regionalt sett är de tingsrätter som är i sjölagens 21 kap. avsedda sjörättsdomstolar lämpliga forum för brottmål enligt lagen om Finlands ekonomiska zon, anser lagutskottet. Befogen-

hetsfördelningen mellan dessa tingsrätter kan lämpligen avgöras genom tillämpning av 4 kap. 1 § om gärningsort i lagen om rättegång i brottmål (689/1997). Också i övrigt kan samma 4 kap. tillämpas på andra särskilda frågor kring befogenhetsfördelningen, bl.a. när brotten eller medgärningsmännen är flera. Lagutskottets förslag gäller bara tingsrätternas regionala befogenheter och innebär inte att tingsrätterna skulle vara tvungna att behandla de i lagen om Finlands ekonomiska zon avsedda brottmålen i sjölagens specialsammansättning. Utrikesutskottet omfattar den ändring i 23 § som lagutskottet föreslår.

9. Lag om ändring av lagen om fiske

Lagutskottet nämner i sitt utlåtande den föreslagna ändringen av 113 § i lagen om fiske. Enligt förslaget ska Helsingfors tingsrätt vara behörig domstol. I propositionsmotiven hänvisar regeringen under denna paragraf (s. 35/I) till den föreslagna 23 § i lagen om Finlands ekonomiska zon. Lagutskottet föreslår att 113 § i lagen om fiske ändras i analogi med 23 § i lagen om Finland ekonomiska zon. Utrikesutskottet instämmer i förslaget.

10. Lag om ändring av strafflagen

48 a kap. 7 §. Strafflagens 48 a kap. föreslås bli kompletterat med en ny 7 § med regler om fiskebrott som har begåtts från ett utländskt fartyg i Finlands ekonomiska zon och om döljande av olagligt byte från fiskebrottet. Enligt artikel 73.3 i havsrättskonventionen får för detta brott endast dömas till böter, om inte annat följer av en för Finland bindande internationell överenskomst. Eftersom regeringen inte föreslår några särskilda bestämmelser om preskription av detta bötesbrott, är preskriptionstiden två år enligt den allmänna bestämmelsen i strafflagens 8 kap. 1 §. Utan den föreslagna specialbestämmelsen om fiskebrott i 7 § skulle det strängaste straffet vara två års fängelse och preskriptionstiden fem år. Däremot påverkas preskriptionstiden för döljande av olagligt byte inte av specialbestämmelsen i

7 §, eftersom det strängaste straffet är fängelse i sex månader.

Lagutskottet påpekar att en preskriptionstid på två år kan vara något kort för undersökning av och väckande av åtal för ett fiskebrott. Därför vore det motiverat att också brott enligt 48 a kap. 7 § skulle ha en lagfäst preskriptionstid på tre år. Eftersom paragrafen tillåter att man senare i ett internationellt åtagande kan komma överens om fängelsestraff i vissa fall, måste det i lagrummet i varje händelse nämnas att det uttryckligen handlar om den kortaste möjliga preskriptionstiden. Lagutskottet föreslår att preskriptionstiden för ett brott enligt strafflagens 48 a kap. 7 § är tre år. Utrikesutskottet ställer sig bakom förslaget.

11. Lag om ändring av jaktlagen

Miljöutskottet påpekar i sitt utlåtande (MiUU 19/2004 rd) att jaktlagen i propositionen inte innehåller någon liknande bestämmelse om framför allt tullmyndigheternas rätt att bedriva övervakning inom den ekonomiska zonen som

det ingår i 99 § i förslaget till lag om ändring av lagen om fiske. Tullen skulle ha en snävare övervakningsbehörighet i jaktlagen än i lagen om fiske, vilket i vissa situationer kan leda till inkonsekvenser i tullens övervakningsverksamhet. Miljöutskottet föreslår en komplettering rörande tullmyndigheternas befogenheter i jaktlagens 88 §. Vid expertutfrågningen i utrikesutskottet föreslog jord- och skogsbruksministeriet samma ändring. Följaktligen föreslår utrikesutskottet att 88 § 1 mom. i jaktlagen kompletteras i fråga om tullens befogenheter.

Förslag till beslut

Med stöd av det ovan anförda föreslår utrikesutskottet

att lagförslag 2—8 och 12—15 godkänns utan ändringar,

att lagförslag 1 och 9—11 godkänns med följande ändringar:

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om Finlands ekonomiska zon

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 och 2 §
(Som i RP)

2 kap.

Tillämplig lagstiftning i den ekonomiska zonen

3—5 §
(Som i RP)

3 kap.

Ekonomiskt utnyttjande av den ekonomiska zonen och forskning som avser utnyttjande av den samt byggande i den ekonomiska zonen

6 §

Utnyttjanderätt

(1 och 2 mom. som i RP)

Samtycket kan lämnas för en bestämd tid eller tills vidare. I beslutet skall de villkor anges som anses nödvändiga med tanke på säkerheten eller för att tillgodose statens rättigheter enligt denna lag.

(4 mom. som i RP)

7 §

Byggande

(1 och 2 mom. som i RP)

Samtycket kan lämnas för en bestämd tid eller tills vidare. I beslutet skall de villkor anges som anses nödvändiga med tanke på säkerheten eller för att tillgodose statens rättigheter enligt denna lag. Om verksamheten inte motsvarar de villkor som har meddelats i beslutet eller om förhållandena har ändrats väsentligt efter det att beslutet om samtycke meddelades, kan villkoren i beslutet ändras eller samtycket återkallas. Tillsynsmyndigheten skall utan dröjsmål underrätta handels- och industriministeriet om uppdagade överträdelser.

(4 mom. som i RP)

4 kap.

Marinvetenskaplig forskning

8 och 9 §

(Som i RP)

5 kap.

Tillämpning av finsk straffrätt i den ekonomiska zonen samt straff

10 §

(Som i RP)

11 §

Miljöbrott i den ekonomiska zonen

Till straff för miljöförstöring, grov miljöförstöring, miljöförseelse, miljöförstöring av oakt-samhet samt naturskyddsbrott i den ekonomiska zonen som begåtts i strid med de lagar som nämns i 3 § 1 mom. döms enligt 48 kap. 1—5 § strafflagen. På brott som nämns i detta moment tillämpas vad som i strafflagen bestäms om juridiska personers straffansvar.

(2 mom. som i RP)

(3 mom. utesl.)

12—16 §

(Som i RP)

6 kap.

Särskilda bestämmelser

17 §

(Som i RP)

18 §

Myndigheternas territoriella behörighet

I den ekonomiska zonen fungerar den regionala miljöcentralen som kontaktmyndighet enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning samt som tillsynsmyndighet enligt naturvårdslagen, miljöskyddslagen, vattenlagen och avfallslagen. Behörig regional miljöcentral är den vid vars verksamhetsområde projektet i den ekonomiska zonen är beläget. Gränsen mellan de regionala miljöcentralernas verksamhetsområden anses fortsätta från territorialvattnets yttre gräns utan att ändra riktning till den ekonomiska zonens yttre gräns.

(2 mom. som i RP)

23 §

19 och 20 §
(Som i RP)

21 §

Användning av straffprocessuella tvångsmedel

Med anledning av de i den ekonomiska zonen begångna brott som avses i denna lag får tvångsmedel användas enligt vad som bestäms i tvångsmedelslagen (450/1987). *Bestämmelser om förutsättningarna för användning av tvångsmedel vid undersökning av en gärning som begåtts från ett utländskt fartyg i Finlands ekonomiska zon och som avses i 28 § 1 mom. i lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg (300/1979) finns i 28 b § i nämnda lag.*

22 §
(Som i RP)**Behöriga domstolar**

Brottmål enligt denna lag handläggs av de i 21 kap. 1 § i sjölagen (674/1994) nämnda tingsrätterna. Behörig tingsrätt är den vars domkrets är närmast den ort där brottet med tillämpning av 4 kap. 1 § 1 och 2 mom. i lagen om rättegång i brottmål (689/1997) kan anses ha begåtts. Vid tillämpningen av denna paragraf anses gränserna för dessa tingsrätters domkretsar fortsätta från territorialvattnets yttre gräns till den ekonomiska zonens yttre gräns utan att ändra riktning.

7 kap.

Ikraftträdande24 §
(Som i RP)**9.****Lag****om ändring av lagen om fiske**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 16 april 1982 om fiske (286/1982) 6 § 1 mom., 96 § 1 mom., 99 §, och 113 — 115 §,
av dessa lagrum 6 § 1 mom. sådant det lyder i lag 489/1993, 96 § 1 mom. sådant det lyder i lag 493/1997, 99 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 493/1997, 113 § sådan den lyder i lag 518/2002 och 115 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1355/1993, samt
fogas till 106 § ett nytt 2 mom. som följer:

6, 96, 99 och 106 §
(Som i RP)

96 §

Polisen och fiskerimyndigheterna samt i vatten vid riksgränsen, på Finlands territorialvatten och i Finlands ekonomiska zon skall gränsbe-

vakningsmyndigheterna utöva tillsyn över att bestämmelserna och föreskrifterna angående fiske följs samt, i enlighet med vad som föreskrivs nedan, omhänderta fångst som erhållits och redskap som använts vid olovligt fiske samt transportgods och handelsvara som enligt denna lag skall anses som olovliga. Tillsynen enligt detta

moment får inte vara till förfång för gränsbevakningsmyndigheterna i deras egentliga tjänsteutövning.

113 §

Behöriga domstolar

Brottmål som avses denna lag handläggs av de i 21 kap. 1 § i sjölagen (674/1994) nämnda tingsrätterna. Behörig tingsrätt är den vars domkrets är närmast den ort där brottet med tillämpning av 4 kap. 1 § 1 och 2 mom. i lagen om

rättegång i brottmål (689/1997) kan anses ha begåtts. Vid tillämpningen av denna paragraf anses gränserna för dessa tingsrätters domkretsar fortsätta från territorialvattnets yttre gräns till den ekonomiska zonens yttre gräns utan att ändra riktning.

114 och 115 §
(Som i RP)

Ikraftträdandebestämmelsen
(Som i RP)

10.

Lag

om ändring av strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 48 kap. 8 § och 48 a kap. 5 § 2 mom., sådana de lyder, 48 kap. 8 § i lag 578/1995 och 48 a kap. 5 § 2 mom. i lag 515/2002, samt fogas till 1 kap. 1 §, sådan den lyder i lag 626/1996, ett nytt 2 mom., till 48 kap. en ny 10 § och till 48 a kap. en ny 7 § som följer:

1 kap.

Om tillämpningsområdet för finsk straffrätt

1 §
(Som i RP)

48 kap.

Om miljöbrott

8 och 10 §
(Som i RP)

48 a kap.

Om naturresursbrott

5 §
(Som i RP)

7 §

Från utländska fartyg i den ekonomiska zonen begångna fiskebrott och döljande av olagligt byte som erhållits genom fiskebrott

För ett fiskebrott som har begåtts från ett utländskt fartyg i Finlands ekonomiska zon och för döljande av olagligt byte som erhållits genom fiskebrottet får dömas endast till böter, om inte annat följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Finland. *Den kortaste*

preskriptionstiden för ett fiskebrott enligt denna
paragraf är tre år.

Ikraftträdandebestämmelsen
(Som i RP)

11.

Lag om ändring av jaktlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i jaktlagen av den 28 juni 1993 (615/1993) rubriken för 7 § och 7 § 1 mom., 43 §, (utesl.)
rubriken för 60 § och 60 § 3 mom. och 88 § i mom., samt
fogas till 23 § ett nytt 3 mom. som följer:

7, 23, 43 och 60 §
(Som i RP)

88 § (Ny)

Tillsyn över att lagen följs

Polisen och de jaktövervakare som avses i
63 § 4 mom. skall inom sina verksamhetsområ-
den utöva tillsyn över att bestämmelserna och
föreskrifterna om jakt följs. Gränsbevaknings-

myndigheterna och tullmyndigheterna utövar
denna tillsyn vid riksgränsen, på mark- och vat-
tenområden på Finlands territorialvatten och i
Finlands ekonomiska zon. Tillsynen får inte vara
till förfång för gränsbevaknings- och tullmyn-
digheterna i deras egentliga tjänsteutövning.

Ikraftträdandebestämmelsen
(Som i RP)

Helsingfors den 28 september 2004

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Liisa Jaakonsaari /sd
medl. Eva Biaudet /sv
Antero Kekkonen /sd
Kimmo Kiljunen /sd (delvis)
Eero Lankia /cent
Suvi Lindén /saml
Petri Neittaanmäki /cent

Kalevi Olin /sd
Aila Paloniemi /cent
Maija Perho /saml
Suvi-Anne Siimes /vänt
Jari Vilén /saml
Ben Zyskiewicz /saml
ers. Antti Kaikkonen /cent.

Sekreterare var

utskottsråd Antti-Juha Pelttari.